

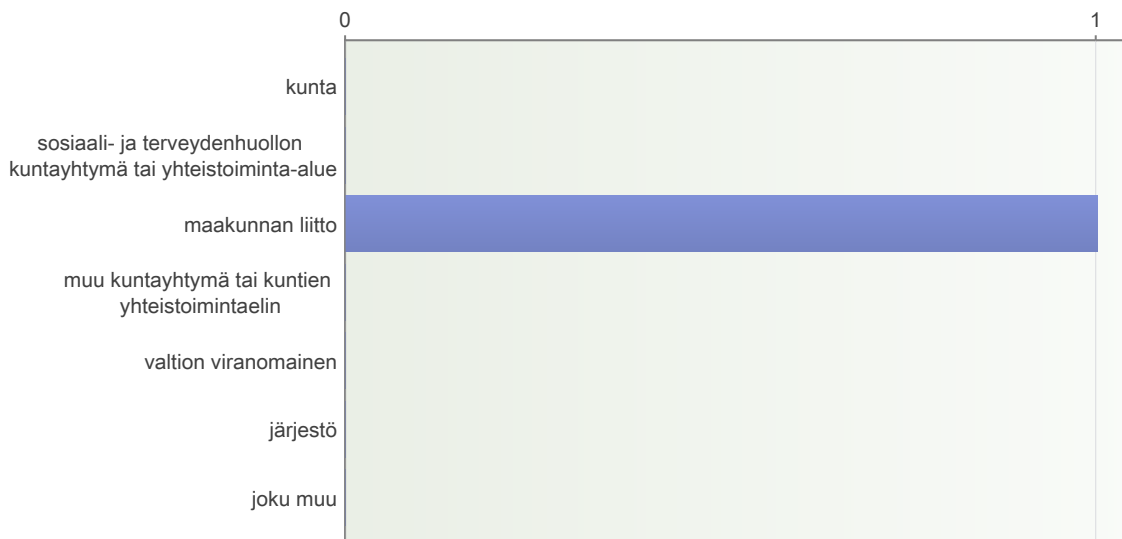
1. TAUSTATIEDOT

Vastaajien määrä: 1

Vastaajatahon virallinen nimi	Vastauksen kirjanneen henkilön nimi	Vastauksen vastuuhenkilön yhteystiedot	Lausuntopyyntöä käsittelevä päivämäärä toimielimessä	Toimielimen nimi
Etelä-Savon maakuntaliitto	Anita Hahl-Weckström	anita.hahl-weckstrom@esavo.fi	24.10.2016	maakuntahallitus

2. Onko vastaaja

Vastaajien määrä: 1

3. 1. Voidaanko esityksellä kaventaa väestön terveys- ja hyvinvointieroja sekä parantaa palvelujen yhdenvertaistasaatavuutta? Jos ei, niin miten ehdotusta tulisi siltä osin muuttaa?

Ei vastauksia.

4. 2. Antaako esitys riittävät edellytykset saavuttaa 3 miljardin euron kustannusten kasvun hillinnän tavoite? Jos ei, miten tavoitteen saavuttamisen edellytyksiä voitaisiin parantaa?

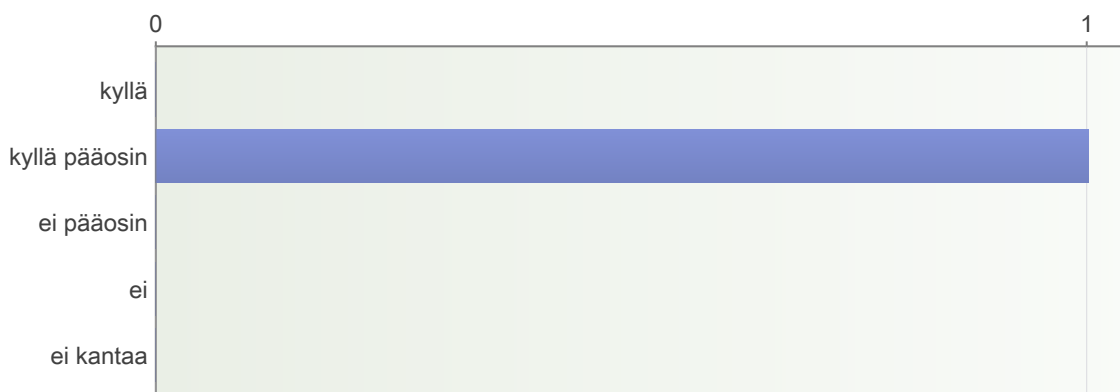
Ei vastauksia.

5. 3. Toteutuuko demokratia esityksessä riittävällä tavalla? Jos ei, miten esityksen kansanvaltaisuutta voisi vahvistaa?

Ei vastauksia.

6. 4. Muodostaako maakuntalaki tarkoituksenmukaisen yleislain tulevien maakuntien hallinnon ja talouden järjestämiselle?

Vastaajien määrä: 1

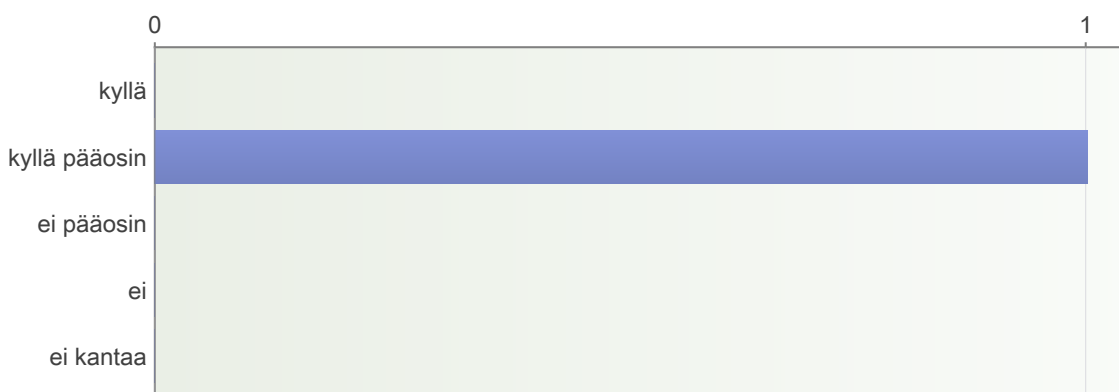
Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Ehdotetun luonnoksen maakuntalaiksi on tarkoitus luoda edellytykset perustuslaissa turvattuun itsehallinnolle kuntia suurimmilla hallintoalueilla (perustuslaki 121 § 4 mom). Lakiluonnoksen hallintoa ja johtamista (valtuusto, maakuntahallitus ja niiden tehtävät sekä oikeus hallintosäännöllä päättää toimielin- ja viranhaltijaorganisaatiosta), luottamushenkilöitä, päätöksentekoa, taloutta ja tarkastusta sekä toimintaa markkinoilla koskevat säännökset vastaavat pitkälti kuntalain säätelytapaa ja ne antavat hyvän pohjan maakuntien hallinnon ja talouden järjestämiselle. Maakuntalaki ja sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaki koskevat ensisijaisesti hallinnon järjestämistä. Sisältöjä koskevan erityislainsäädännön valmistelussa tulee erityisesti kiinnittää huomio siihen, että maakunnille jää ratkaisuvallta niille siirrettävien tehtävien hallinnon, päätöksenteon ja talouden järjestämiseen maakuntien itsehallinto huomioon ottaen. Tämä on välttämätön itsehallinnon näkökulmasta ja se on myös hallituksen asettamien sääntelyn purkutavoitteiden mukaista. Maakunnan toimiala: Maakunnan toimialaa tulee laajentaa siten, että maakunta voi ottaa hoitaakseen tehtäviä, joita alueen kunnat tai osa niistä ei hoida edellyttäen, että mukana olevat kunnat sitoutuvat rahoittamaan toiminnan eikä tehtävä kuulu valtion tai muiden toimijoiden vastuulle. Maakunnan toimialaa koskeva sääntely jättää avoimeksi kysymyksen, voiko maakunta tarjota sille säädetyssä tehtävässä, kuten sosiaali- ja terveydenhuollossa, lain edellyttämän palvelutason ylittävää palvelua. Kunnissa tämä on nykyään yleisen toimialan nojalla mahdollista. Maakunnalla on 25 lakisäateistä tehtävää. Maakuntalakiluonnoksessa maakunnan toimiala on tiukasti rajoitettu ja se voi hoitaa vain laissa mainittuja tehtäviä. Lakiluonnoksen mukaan kunnat voivat siirtää maakunnalle lakisäateisiin tehtäviin liittyviä tehtäviä vain, mikäli kaikki maakunnan kunnat ovat yksimielisiä ja rahoittavat toiminnan. Rajaus on kankea eikä mahdollista kuntien ja maakunnan päätöksiin ja sopimuksiin perustuvaa tarkoituksenmukaista tehtävien hoitoa. Yksittäisillä kunnilla ja kuntayhtymillä pitää olla sopimismahdollisuus tehtävien siirtoihin kunnilta maakunnille. Maakunnan ja kunnan yhteistoiminta: Maakuntalain tulee olla kuntalain tapaan joustava ja mahdollistava niin, että kuntien ja maakuntien yhteistyö ja mahdollisuus sopia palvelujen hoitamisesta turvataan. Maakuntalakiin tulee lisätä säännös, joka mahdollistaa maakunnan ja kuntien välisen yhteistyön ja sopimisen sekä tehtävien hoitamisen samaan tapaan kuin yhteistyö kuntien kesken on kuntalain mukaan mahdollista. Maakuntien ja kuntien joustava mahdollisuus sopia tehtävistä on perusteltua myös siksi, että se mahdollistaa kuntien erityisroolin huomioimisen. Maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä,

työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan ja kuntien yhteistyötä pidetään tärkeänä. Kuntien ja maakuntien yhteistyölle ei tule luoda lainsäädännöllisiä esteitä eikä kunnan ja maakunnan jäykkä toimivaltaraja saa aiheuttaa päällekkäisyyksiä ja palveluaukkoja. Paikallisesti ja alueellisesti erilaiset ratkaisut tulee mahdollistaa lainsäädännöllä. Kunnan asukkaan (palvelunkäyttäjän) näkökulmasta sekä toiminnallisesti ja kansantaloudellisesti on tärkeää mahdollistaa sopimusjärjestelyt kuntien ja maakuntien kesken. Yhteistyöjärjestelyistä, tuotannosta ja järjestämisvastuun siirrosta on oltava mahdollisuus sopia ottaen huomioon kuntien ja maakuntien toimintaympäristöjen erilaisuus. Sosiaali- ja terveydenhuollon palveluketjut, hyvinvoinnin ja terveyden edistäminen, elinkeinojen kehittäminen, aluekehittämisviranomaisen tehtävät, maankäytön suunnittelu ja maakuntakaavoitus sekä liikenneasiat ovat kunta-, maakunta- ja asukasnäkökulmasta kokonaisuuksia, jotka edellyttävät toimivaa yhteistyötä, yhteistä suunnittelua ja kehittämistä sekä palvelujen organisointia. Maakuntalakiluonnoksen 15 §:ssä säädetään maakunnan ja sen alueen kuntien neuvottelumenettelystä valtuustokausittain. Säännös on tärkeä, mutta riittämätön. Se turvaa maakunnan ja sen alueen yhteistyön poliittisen tason tarkastelun, mutta ei mahdollista maakunnan ja kunnan sopimuksia tuotannon ja järjestämisvastuun siirrosta. Maakuntalakiluonnoksen 7 §:n mukaan maakunta voisi sopia järjestämisvastuun siirrosta kunnalle, silloin kun siitä erikseen laissa säädetään. Sääntelytapaa tulisi muuttaa siten, että sopiminen olisi aina mahdollista, jollei sitä erikseen kielletä. Maakunnan ja valtion suhde: Maakunnille on turvattava riittävä toiminnallinen ja taloudellisen päätöksenteko ja vältettävä yksityiskohtaista ohjausta. Maakuntien palvelukeskukset: Palvelukeskuksia koskevat säännökset rajoittavat maakuntien oikeutta päättää tukipalveluiden tuotantotavoista. Palvelukeskuksia ollaan perustamassa toimitila- ja kiinteistöhallintoon, talous- ja henkilöstöhallintoon, yhteishankintoihin sekä tieto- ja viestintätekniisiin palveluihin. Näillä aloilla toimii tällä hetkellä useita maakunnallisia ja alueellisia toimijoita/yhtiöitä, joilla on merkittävä rooli alueen elinkeinoelämässä ja työllisyydessä. Epäselvää on maakuntien omistajaohjauksen rooli ja suhde valtionohjaukseen. Lisäksi palvelukeskuksia ollaan perustamassa ilman selvityksiä niiden kustannuksista. Palvelukeskukset eivät saa olla esteenä maakunnallisesti toteutettujen hyvien tuotantotapojen käyttämiselle.

7. 5. Maakuntalain 2 luvussa määritellään maakunnan tehtävät. Onko maakunnalle esitetty tehtäväkokonaisuus uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Maakunnan tehtäviä koskeva erityislainsäädäntö on valmisteilla, joten tehtäväkokonaisuus sekä kuntien ja maakunnan suhde ovat vielä avoimia kysymyksiä. Maakuntalakiluonnoksessa maakunnalle on säädetty yhteensä 25 lakisäätettä tehtäväaluetta, joiden tarkempi sisältö määritellään erityislainsäädännössä. Sosiaali- ja terveydenhuollon, pelastustoimen ja ympäristöterveydenhuollon sekä maaseutuhallinnon ja lomituksen tehtävät siirtyvät kunnilta. Muilta osin kysymys on maakunnan liittojen ja valtion aluehallinnon lakisäätteisistä

maakunnille siirtyvistä tehtävistä. Maakunnille säädettyjen tehtävien sisältö tullaan määrittelemään kutakin tehtävää koskevassa erityislainsäädännössä. Erityislainsäädännön uudistaminen ja muutokset ovat vielä valmistelussa, joten tässä vaiheessa ei ole edellytyksiä arvioida tehtäväkokonaisuutta yksityiskohtaisemmin. Toimivaltarajojen tulee olla selkeitä, mutta lainsäädännöllä ei saa jäykistää sujuvaa yhteistyötä sen enempää maakunnan ja kunnan kuin maakunnan ja valtion välillä. Aluekehittämisen toimiala on lakiluonnoksessa esitetty osittain puutteellisesti ja vaikeaselkoisesti verrattuna nykyislainsäädäntöön. Tämä on jo johtanut sekaannuksiin maakunnan tehtäväalueita koskevien yksityiskohtaisempien järjestämis- ja sisältölakien valmistelussa. Maakuntaliitot ovat esittäneet yhteisen huolensa siitä, että aluekehittämistä koskevaa lainsäädäntöä valmistellaan tehtäväalueeltaan selvästi rajatumman ja luonteeltaan teknisemmän kasvupalvelulain yhteydessä. Aluekehittäminen on laaja-alaista, hallinnon rajat ylittävää alueiden elinvoiman ja kilpailukyvyyn edistämistä ja alueellisten erojen kaventamista. Kasvupalvelut sisältävät suurelta osin palveluja, joiden osalta voidaan puhua järjestämisestä ja tuottamisesta. Maakuntalakiluonnoksessa nämä onkin asiallisesti sijoitettu aluekehitysviranomaisen tehtäviin yritys-, työ- ja elinkeinopalvelujen järjestämisenä. Kasvupalvelujen kokonaisuus on yksi keskeinen työkalu vietäessä aluekehittämisen tavoitteita maakunnissa yhteistyössä kuntien ja muiden keskeisten toimijoiden kanssa eteenpäin. Aluekehittämistä koskeva laki tulee valmistella yleislakina, jonka alle kasvupalvelulaki ja muut sisältölait tulevat. Maakuntalain 6 §:ssä aluekehittämistehtävä tulisi nykyisen aluekehityslain tapaan määritellä kokonaisuutena, joka sisältää lakiluonnoksen 9 momentin mukaiset aluekehittämisviranomaisen tehtävät sekä ennakointiin, liikennejärjestelmään, liikuntaan, maakunnan identiteettiin ja kulttuuriin liittyvät momentit ja luonnonvaroihin, vesiin ja vesistöihin sekä ympäristöön liittyvät asiat siltä osin kuin ne eivät sisälly alueiden käytön toimialaan. Nykyisen aluekehittämislain tapaan maakuntalain 6 §:ssä tulee myös mainita, että maakunta vastaa aluekehittämisen strategisesta kokonaisuudesta. Myös maaseudun kehittämisen yhteyttä muuhun laaja-alaiseen aluekehittämiseen olisi hyvä säädösmuotoilujen osalta vahvistaa. Laaja-alaisen tulevaisuustyön tulee näkyä maakuntalakiin kirjatuissa maakunnan tehtävissä. Uusien maakuntien monialaisen vastuukentän hoitamisessa laaja-alainen ennakointi on keskeisen tärkeää maakuntien elinvoimaisuuden edistämässä sekä elinkeinojen ja osaamisen kehittämisessä. Tulevaisuustyötä ei tule rajata laissa pelkästään koulutustarpeiden ennakoinniksi. Maakuntalakiin tulee myös yksiselitteisesti sisällyttää laajaan tehtäväalueeseen liittyvät kansainväliset tehtävät. Lakiluonnoksen ilmaus ”Maakunta voi lisäksi hoitaa...” on liian loiva. Maakunnan suunnittelu ja maakuntakaavoitus on keskeinen lakisääteinen tehtäväalue myös uudessa maakunnassa. Tehtäväalueeseen liittyvät kiinteästi myös maakuntalakiluonnoksessa erillisinä tai muihin tehtäviin sisältyvinä esitetyt kuntien alueiden käytön suunnittelun ja rakennustoimen järjestämisen edistäminen, kulttuuriympäristön hoito, liikennejärjestelmäasiat, yksityistiet sekä ulkoilureitit vesi-, luonnonvara- ja ympäristökysymykset. Erillistä maakuntasuunnitelmaa ei tule kirjata lakiin, vaan sitä tarkoitusta palvelee hyvin maakuntalain tarkoittama maakuntastrategia, johon voidaan kirjata myös alueiden käyttöä koskevat tavoitelinjaukset. Tämä vastaa varsin hyvin myös nykykäytäntöä monissa maakunnissa. Maankäyttö- ja rakennuslakia (MRL), kaavajärjestelmää ja valtakunnallisia alueiden käytön tavoitteita (VAT) uudistamalla tulisi tukea maakunnallista alueiden käytön suunnittelua. VATtien tulisi jatkossa kohdistua vain maakuntakaavoitukseen, jota kautta ne välittyvät kuntakaavoitukseen ja muuhun maankäytön suunnitteluun. MRL ja kaavajärjestelmä toimivat kuntakaavoituksen perustana. Maakuntakaava voidaan laatia myös vaiheittain tai osa-alueittain. Vaihe- ja/tai osamaakuntakaava soveltuu näin hyvin myös kaupunkiseutujen kaavoittamiseen kuntien yhteisen yleiskaavan lisäksi. Uusia kaavatasoja kaupunkiseutujen suunnitteluun ei maakuntaudistuksen seurauksena tarvita. Itä-Suomessa on hyviä kokemuksia ja hyvä toimintamalli kolmen maakunnan (Pohjois- ja Etelä-Savo ja Pohjois-Karjala) ylimaakunnalliseen yhteistyöhön liikennejärjestelmän kehittämiseksi. Maakuntaudistus mahdollistaa yhteistyön jatkamisen. Toimintamalli soveltuu myös maankäytön ja liikenteen strategiseen yhteensovittamiseen (MALPE). Yksityisteitä ja liikkumisen ohjausta koskevat valtionavustustehtävät siirtyvät maakuntiin. Muilta osin maakunnan alueellisen tienpidon (=maantien suunnittelu, rakentaminen, kunnossapito ja liikenteen hallinta) tehtävät ovat epäselvät mm. tekeillä olevan LIVE-selvityksen (valtion väyläomaisuus) takia. Maakunnat voivat halutessaan hoitaa maakunnallisten liikennepalveluiden järjestämistä ja kehittämistä sekä suunnitella ja järjestää julkista henkilöliikennettä ja huolehtia niitä koskevasta valtionavustustehtävistä. Sosiaali- ja terveystoimen myötä maakunnan hoidettavaksi voinevat tulla myös nykyiset sote-kuljetukset, joiden suuruusluokka on noin nelinkertainen tuettuun joukkoliikenteeseen verrattuna. Näin ollen kysymys on erittäin

haasteellisesta kokonaisuudesta ja yhteistyön tarpeesta. Tässä yhteydessä ei muuteta kunnille ja niiden yhteistyöelimille joukkoliikennelain mukaan kuuluvien tehtävien järjestämistä. Etelä-Savossa toimivaltaisia viranomaisia ovat siten Mikkelin ja Savonlinnan kaupungit sekä maakunta. Sosiaali- ja terveystieteisiin kiinteästi liittyvä hyvinvoinnin ja terveyden edistäminen siirtyy maakuntien vastuulle. Maakuntien tehtäviin kuuluu sosiaalisen hyvinvoinnin ja terveyden edistäminen ja ehkäisevän päihdetyön asiantuntijatuki kunnille sekä ehkäisevät palvelut. Määrittely on väkivallan ehkäisyn ja turvallisuuden näkökulmasta suppea, joten maakuntalain 6.1. §:n 2 kohtaa olisi hyvä tarkentaa siten, että tehtäväksi kirjattaisiin myös turvallisuuden edistäminen sekä väkivallan ja tapaturmien ehkäisy. Kuntien tehtävät tulee lainsäädännössä määrittellä ja selkeyttää niiden velvollisuutta kerätä tietoja, joita sillä on velvollisuus seurata ja raportoida maakunnille. Maakunnille ja kunnille tarjottavien pelastustoimen palvelujen näkökulmasta pelastustoimen järjestäminen 18 maakunnalliseen pelastuslaitokseen on parempi ratkaisu kuin pelastustoimen järjestäminen 5 maakunnan tehtävänä. Pelastustoimella on vahvaa osaamista hallinnonalat ylittävästä yhteistyöstä häiriö- ja poikkeusoloihin varautumisessa, valmiussuunnittelusta ja harjoittelusta. Tätä on pysyttävä hyödyntämään riittävästi varautumisessa myös maakuntaudistuksen jälkeenkin. Lainsäädännössä on pelastuslaitosten määrästä riippumatta turvattu pelastuslaitosten mahdollisuus toimia ensihoidon palveluntuottajana. Ensihoito on yksi tärkeimpiä lähipalveluita. Ensihoidon palvelut ovat linkittyneet kiinteäksi osaksi alueellisia sosiaali- ja terveydenhuollon palveluketjuja eikä toimivia toimintatapoja ole syytä muuttaa. Sairaanhoidopiirit ovat voineet hoitaa ensihoitopalvelun itse, yhdessä pelastuslaitosten tai toisten sairaanhoidopiirien kanssa tai ostaa palvelun muulta palveluntuottajalta. Ensihoitoa on toteutettu kiinteässä yhteistyössä alueen pelastuslaitoksen sekä sosiaali- ja terveystieteiden toimintayksiköiden kanssa. Alueella on kehitetty yhteisiä toimintamalleja siten, että ensihoito on kiireellisen hoidon antamista hoitolaitosten ulkopuolella ja vain tarvittaessa potilas kuljetetaan hoitoyksikköön. Lisäksi ajoittain on voitu avustaa perusterveydenhuollon tukitehtävissä. Tämän vuoksi ensihoidon järjestämisvastuun tulee jatkossa olla 18 maakunnalla (järjestämislain 9 §). Jatkovalmistelussa on vielä selvitettävä mahdollisuudet koota ELY-keskusten ympäristötehtäviä luonnoksessa esitettyä laajemmin maakuntien vastuulle. Näiden siirtäminen ehdotetussa laajuudessa valtion uusimuotoiseen valtakunnalliseen viranomaiseen erkaannuttaa tehtäviä aluetasolta – maakunnasta ja kunnista. Aluehallintovirastojen ympäristölupamenettelyjä tulee keventää ja siirtää luvitustehtäviä kunnille/maakunnille turvaten samalla vastaavat voimavarat. Maakuntalain perustelujen mukaan lain yhtenä tavoitteena on se, että kestävän kehityksen periaate on keskeisessä asemassa kaikessa maakunnan toiminnassa. Maakunnan olisi toiminnassaan arvioitava päätösten, toimenpiteiden ja ratkaisujen vaikutuksia taloudellisen jatkuvuuden, tulevien sukupolvien ja ympäristön näkökulmasta. Maakunnan olisi vältettävä sellaisia päätöksiä, jotka sisältävät suuria taloudellisia riskejä tai kuormittavat kohtuuttomasti ympäristöä tai tulevia sukupolvia. Maakunnille olisi siis lakiluonnoksen perusteella tulossa selkeä tehtävä kestävän kehityksen periaatteiden toimeenpanijana. Maakuntaudistuksen lähtökohtana on ELY-keskusten nykyisten tehtävien siirtyminen uusille maakunnille. Poikkeuksen muodostaisivat kuitenkin ympäristöasiat. Lakiluonnoksen mukaan ympäristöhallinnon luvat, ympäristövalvonta ja luonnonsuojelu kootaan valtion tehtäväksi uuteen valtion valtakunnalliseen aluehallintovirastoon. Kestävän kehityksen ytimessä olevat ympäristöasiat ollaan pirstomassa valtion ja maakunnan kesken. Lisäksi kunnilla säilyy eräitä ympäristöön liittyviä tehtäviä. Luonnoksen mukaan maakunta huolehtisi maakunnallisesta alueiden käytön ja kuntakaavoituksen ohjauksesta, kulttuuriympäristön hoidosta, vesivarojen käytöstä ja hoidosta sekä vesien- ja merenhoidosta. Maakuntien tehtävänä olisi lisäksi tuottaa ja jakaa ympäristötietoa. Lakiesitys vie pohjaa kestävän kehityksen periaatteiden tehokkaalta käytännön toteuttamiselta. Keskeinen osa ympäristöä koskevasta päätöksenteosta ei kuuluisi maakunnan tehtäviin. Maakunnilla ei olisi riittäviä välineitä kestävän kehityksen toteuttamiseen.

8. 6. Maakuntalain 5 luvussa säädetään maakunnan asukkaiden osallistumisoikeuksista. Ovatko osallistumisoikeudet turvattu esityksessä riittävällä tavalla?

Vastaajien määrä: 1

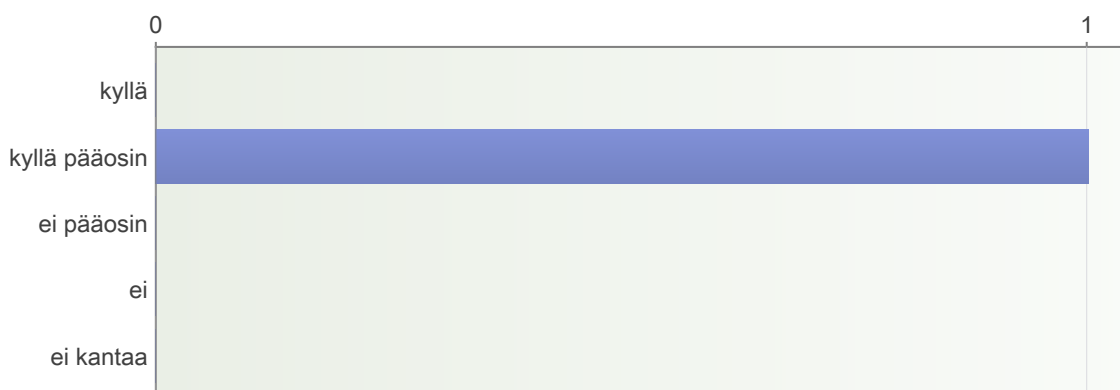

Avoimet vastaukset: kyllä

- Maakuntalakiuonnos vastaa kuntalain sääntelyä. Maakuntavaltuuston tulee luoda edellytykset asukkaiden suorille osallistumiselle. Ehdotus antaa siihen toimivat puitteet.

9. 7. Maakuntalain 9 luvussa säädetään maakunnan palvelulaitoksesta. Onko siitä esitetty säädettäväksi tuottamisen organisoinnin näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

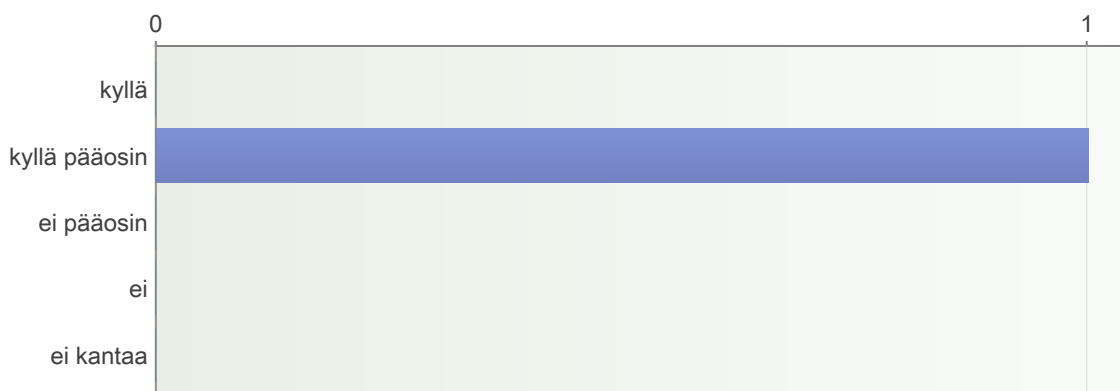

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Maakunnan yhteyteen perustettava palvelulaitos on tarpeen, mutta sen toteuttamisessa on otettava huomioon, ettei se saa aikaan raja-aitaa, joka luo esteitä toiminnan johtamiselle tai maakunnan toiminnan ja talouden kokonaisuuden hallinnalle. Demokratian toteutuminen on turvattava. Valinnanvapauden toteuttaminen liittyy keskeisesti palvelulaitoksen sääntelyyn ja sen vuoksi on otettava huomioon miten ja missä laajuudessa valinnanvapaus tullaan toteuttamaan.

10. 8. Maakunnan talouden ohjaus perustuu erityisesti maakuntalakiin ja maakuntien rahoituslakiin. Ohjaavatko maakuntien rahoitusmalli ja maakuntalain mukainen taloudenohjausmekanismi maakuntien taloudenhoitoa tarkoituksenmukaisella tavalla?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

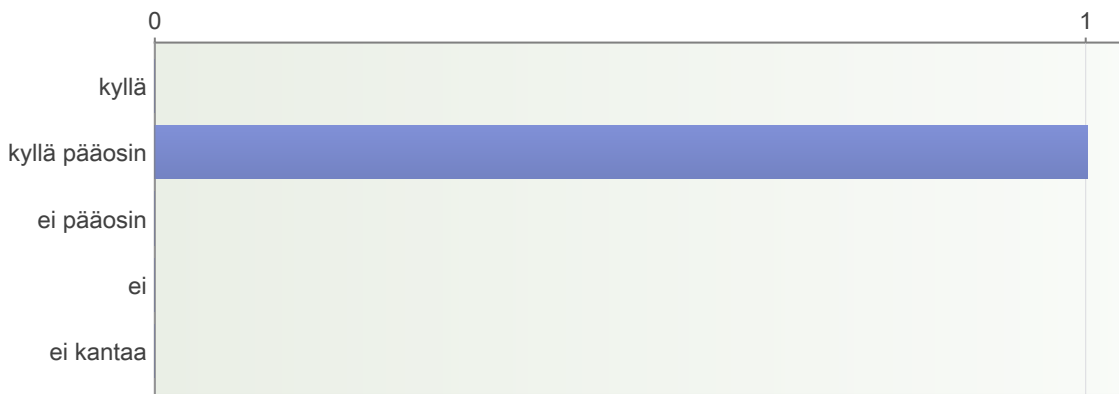
- Yleiskatteellisuudesta johtuen maakunnilla on mahdollisuus päättää saamansa rahoituksen käytöstä. Tämä on välttämätöntä maakunnan itsehallinnon toteutumisen kannalta. Yleiskatteellisuudesta tulee pitää kiinni eikä mitään osaa maakuntien saamasta rahoituksesta saa korvamerkitä tiettyihin menoihin. Tämä koskee myös sekä uudistuksen seuraavassa vaiheessa maakunnille siirrettäviä valtion tehtäviä että monikanavarahoituksen purkamisen myötä maakunnille siirrettäviä tuloja. Maakuntalakiin ehdotetut säännökset alijäämän kattamisvelvollisuudesta ja siihen liittyvät kriisimaakuntakriteerit sekä lainanotto-oikeuden rajoittaminen ovat aivan liian tiukat ja ne ovat ongelmalliset maakuntien itsehallinnon näkökulmasta. Maakunnalla tulee olla oikeus ottaa lainaa, mutta ei ennakkoon määritellä, mistä sitä voidaan ottaa. Vaarana on, että monet maakunnat joutuvat hyvin nopeasti arviointimenettelyyn. Kaksi vuotta on liian lyhyt aika aidosti muuttaa pysyvästi toiminnan rakenteita. Maakuntien rahoituksen riittävyys tulee turvata, sillä asukkaiden subjektiivinen oikeus tiettyihin palveluihin on voitava järjestää, esim. sosiaali- ja terveydenhuollon palvelut ja maatalouslomitus.

11. 9. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntalaista.

Ei vastauksia.

12. 10. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 4 §:ssä säädettäisiin palvelujen saatavuudesta ja saavutettavuudesta. Säännöksen mukaan palvelut on toteutettava väestön tarpeet huomioon ottaen lähellä asiakkaita, mutta säännöksen mukaisten edellytysten täytyessä palveluja voidaan koota suurempiin kokonaisuuksiin. Onko säännös palvelujen saatavuuden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

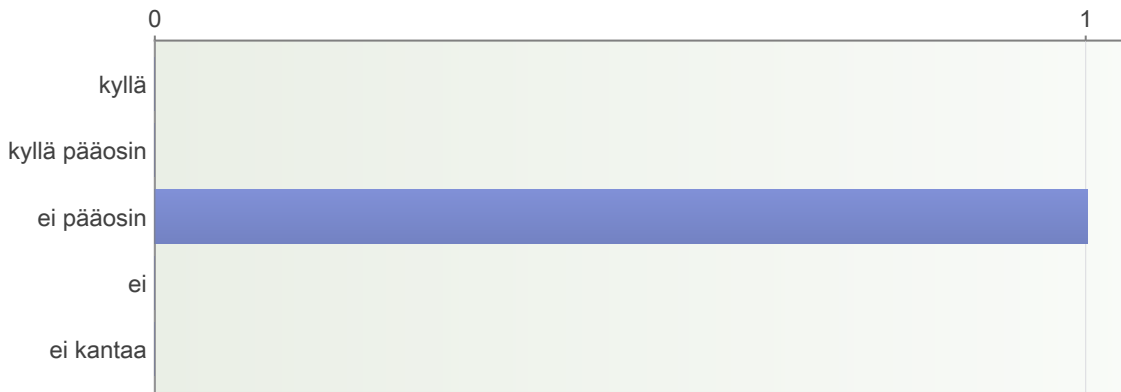
Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Vaikka pykälällä on tarkoitus turvata palveluiden saatavuutta ja saavutettavuutta, se mahdollistaa myös erittäin pitkälle viedyn palveluiden keskittämisen. Tietyn asteinen palveluiden keskittäminen on tarpeen kokonaiskustannusten hillitsemiseksi sekä riittävän ja osaavan henkilöstövoimavaran turvaamiseksi. Maakunnan asukkaiden palvelujen saatavuuden kannalta on suuri merkitys myöhemmin valinnanvapausmallin toteuttamistavalla. Maakunnalla tulee olla vastuu ja mahdollisuus päättää siitä, miten lähipalvelut tullaan tuottamaan. Lakiluonnoksen mukaan erityistason sairaanhoidon lisäksi myös sosiaalihuollon erityisryhmien tai muiden vaativien sosiaalipalvelujen palvelutuotannon toteutus voidaan osoittaa asetuksella säädettävän maakunnan tehtäväksi. Sosiaalihuollon erityispalvelujen keskittämisestä ja niistä palveluista, joita on tarkoitus keskittää, ei lausuntoa annettaessa ole tietoa. Tämä koskee mm. Vaalijan kuntayhtymää, joka tarjoaa sosiaalihuollon erityispalveluja monen maakunnan alueella Itä- ja Keski-Suomessa. Vaalijalan päätoimipaikka on Pieksämäen kaupungissa, joka on Etelä-Savon maakunnan kunta ja Etelä-Savon sosiaali- ja terveyspalvelujen kuntayhtymän jäsenkunta. Lakiluonnoksen 11 § 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi suurempiin kokonaisuuksiin koottuja palveluja koskevasta vastuusta ja päätösvallasta. Se maakunta, jonka tehtäväksi jokin palvelu on osoitettu, vastaisi mm. palvelun tarpeen, määrän ja laadun määrittelystä sekä palvelun tuottamistavasta. Muilla maakunnilla ei olisi päätösvaltaa keskitetyistä palveluista eivätkä ne saisi tuottaa ja hankkia muualta mainittuja palveluja. Muiden maakuntien ainoa vaikutusmahdollisuus keskitettyihin palveluihin olisi 16 §:n mukainen valtuustokausittain laadittava yhteistyösopimus. Tätä lain kohtaa voidaan pitää monelta tapaa ongelmallisena maakuntien itsehallinnon sekä sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisen kannalta. Esimerkiksi yliopistokeskussairaala maakunnat ovat lähtökohtaisesti ja määritelmällisesti erityisasemassa. Kuitenkin niiden valikoituminen perustuu huomattavan kauan sitten tehtyihin valtion historiataustaisiin alueellistamislinjauksiin eivätkä yliopistokeskussairaaloiden maakunnat välttämättä poikkeaa aina kaikin osin kehittämisedellytyksiltään muista maakunnista.

13. 11. Maakunnat muodostavat 5 yhteistyöaluetta, joista kussakin on 3–4 maakuntaa.

Yhteistyöalueeseen kuuluvat maakunnat laativat sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaisen yhteistyösopimuksen. Siinä maakunnat sopivat keskinäisestä yhteistyöstä palvelujen järjestämisessä ja toteuttamisessa. Sopimus on oikeudellisesti maakuntia sitova. Onko sopimuksen sitovuus perusteltua?

Vastaajien määrä: 1

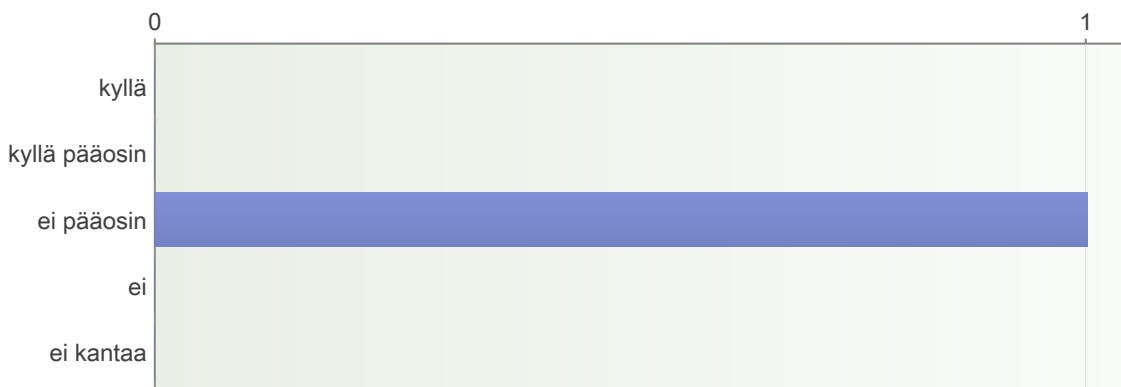

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Yhteistyöalueen maakuntien keskenään solmima yhteistyösopimus on sinällään sopimusosapuolia sitova. Sitovuus ei ole perustelua siltä osin, kun valtiolle on annettu toimivaltaa päättää maakuntien yhteistyösopimuksesta lakiluonnoksen 18 §:n mukaisesti. Valtioneuvoston ja ministeriön laajat, avoimet ja tulkinnanvaraiset toimivaltuudet ohjata maakuntien operatiivista toiminta ja päätöksentekoa eivät ole perusteltuja maakunnan itsehallinnon toteutumisen kannalta.

14. 12. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaan laadittavassa yhteistyösopimuksessa on sovittava toimenpiteet palvelujen integraation varmistamiseksi. 23 §:n mukaisesti palvelun tuottajan velvollisuutena on valmistaa palveluketjujen integraation toteutuminen ja toimittava integraation edellyttämässä yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Ovatko säännökset riittäviä asiakaslähtöisen integraation toteutumiseksi?

Vastaajien määrä: 1

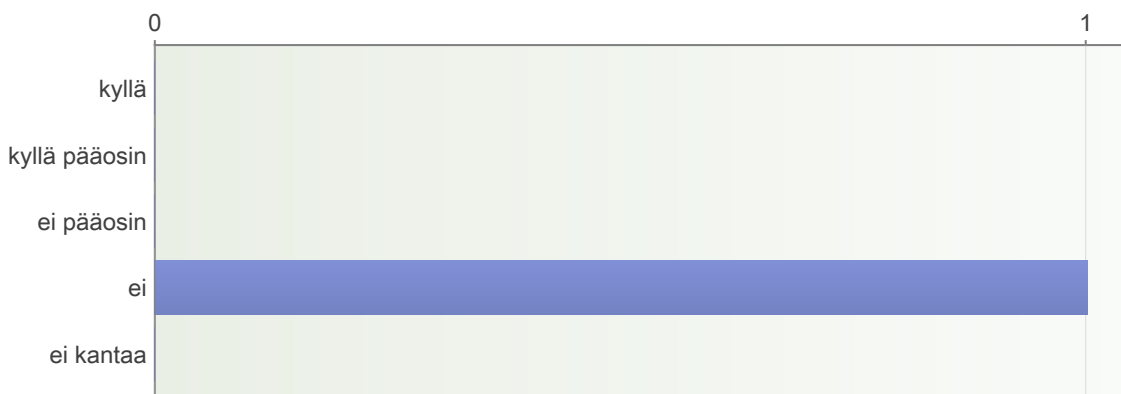
Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Uudistukselle asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tulee asiakaslähtöisen integraation toteutua peruspalveluiden ja erityispalveluiden ja kuntien vastuulle jäävien hyvinvointipalveluiden välillä. Lakiluonnoksessa ei ole perustellusti avattu ohjausjärjestelmän kokonaisuutta suhteessa integraatitavoitteeseen. Esimerkiksi siihen, miten toteutetaan asiakaslähtöinen integraatio. Suomalaisten pienten yritysten mukanaoloon tulee kiinnittää enemmän huomiota. Palveluiden integraation toteuttamiselle on erityisen tärkeää se, kuinka sosiaali- ja terveydenhuollon asiakastietoja pystytään tietoturvallisesti

hyödyntämään moniammatillisesti yhtenä kokonaisuutena. Uudistuksen kokonaisuuteen liittyvät valinnanvapaus, monituottajamalli ja yhtiöittämisvelvoite tuovat lisävaatimuksia integraation toteuttamiselle ja edellyttävät maakunnalta konsernitasoista järjestämisoosaamista, josta ei ole kattavasti aiempaa kokemusta. Palveluiden ohjaus muuttuu ehdotetussa järjestelmässä olennaisesti verrattuna nykyiseen. Valtion ohjaus suhteessa maakuntiin olisi tiukkaa hallinnollista ohjausta. Maakuntien toteuttamassa palveluiden tuotantoa koskevassa ohjauksessa siirrytään perinteisestä hallinnollisesta ohjauksesta omistajaohjaukseen, sopimusohjaukseen ja markkinaohjaukseen. Integraation toteuttaminen tällaisessa kokonaisuudessa vaatii uudenlaista osaamista. Integraation toteutuminen on käytännössä täysin riippuvainen ohjauksen onnistumisesta.

15. 13. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain mukaan valtion ohjausta vahvistetaan sosiaali- ja terveystaloudissa (19 §, 4 luku, 6 luku). Onko tämä uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta perusteltua?

Vastaajien määrä: 1

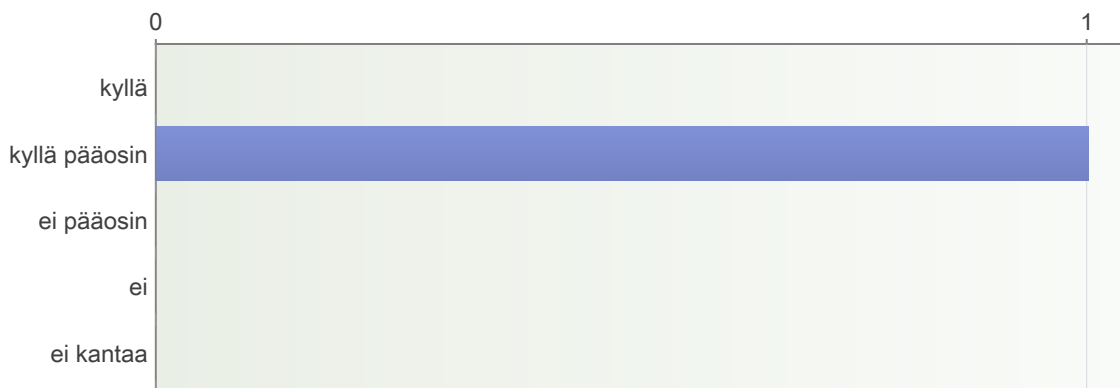

Avoimet vastaukset: ei

- Maakuntien palvelujen järjestämiseen kohdistuvan valtion ohjauksen tulee kohdistua ensisijaisesti strategisiin tavoitteisiin sekä maakuntien välisen työnjaon näkökulmasta strategisesti merkittäviin kohteisiin. Valtakunnalliset ja tarvittaessa erikseen kullekin maakunnalle asetettavat sosiaali- ja terveydenhuollon strategiset tavoitteet sekä ministeriön ja maakuntien neuvottelumenettely ovat riittäviä ohjausvälineitä. Maakunnan toiminnan ohjauksen tulee perustua voimassa olevaan lainsäädäntöön, ei valtioneuvoston eikä ministeriöiden hallinnollisiin päätöksiin. Erityisen ongelmallista maakuntien itsehallinnon näkökulmasta on lakiluonnoksen 19 §:n (Palvelurakenteen, investointien ja tiedonhallinnan ohjaus) lisäksi 18 § (Valtioneuvoston toimivalta).

16. 14. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnan on omassa toiminnassaan erotettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestäminen ja palvelujen tuottaminen. Onko järjestämisen ja tuottamisen erottaminen uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukaista?

Vastaajien määrä: 1

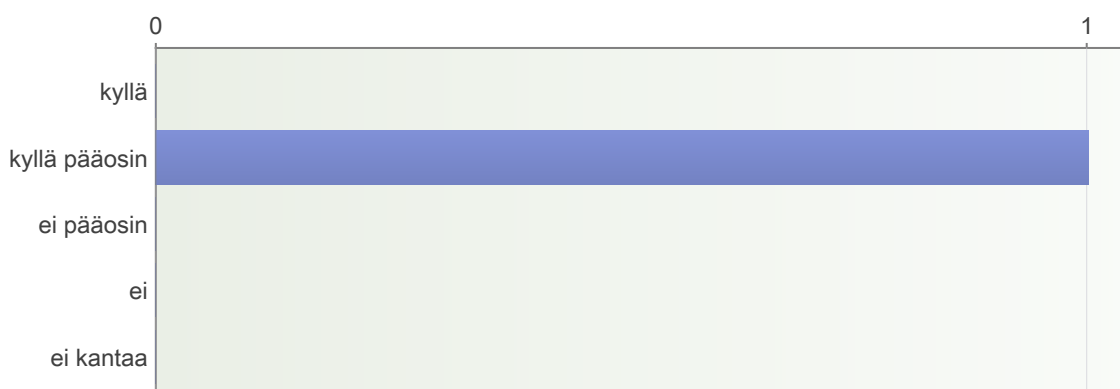

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Lakiesitys ei saa johtaa monimutkaiseen hallintojärjestelmään. Moniportainen järjestelmä luo laajan hallinto-organisaation erilaisine tehtäväkokonaisuuksineen ja nostaa hallinnon kustannuksia.

17. 15. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnalla on yhtiöittämisvelvollisuus maakunnan hoitaessa sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä kilpailutilanteessa markkinoilla tai jos palvelut ovat valinnanvapautta koskevissa säännöksissä tarkoitetun laajan valinnanvapauden piirissä. Onko ratkaisu tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Lakiesitys ei saa johtaa monimutkaiseen hallintojärjestelmään. Markkinatilanteen syntymiselle pitää määritellä tarkat kriteerit varsinkin, kun maakuntakonsernien toimiala on laaja. Jos vain kapea osakokonaisuus on markkinaehtoista, ei ole tarkoituksenmukaista yhtiöittää koko toimintaa.

18. 16. Muut vapaamuotoiset huomiot sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaista.

Vastaajien määrä: 1

- Järjestämislain 9 § kohtaa tulee muuttaa siten, että ensihoidon järjestämisvastuu on maakunnalla. Tällöin maakunnassa voidaan tarkoituksenmukaisella tavalla yhdistää ensihoidon ja pelastustoimen tehtävät sosiaali- ja terveystalveluiden integraatiota tukevalla tavalla. Maakuntien harvaan asutuilla alueilla tällainen sote-integraation mukainen yhteistoiminta tarjoaa lähtökohdan palvelujen toimiville toimintamalleille. Ensihoidolla on suuri merkitys mm. iäkkäiden kotona asumisen tukemisessa ja kotihoitossa. Etelä-Savon molemmissa sairaalaoissa on säilytettävä vähintään nykytilan mukainen päivystys. Ratkaisussa on otettava huomioon sairaaloiden keskinäinen työnjako. Lain 11 § mukaan laajaan ympärivuorokautiseen päivystykseen kuuluvista palveluista säädetään asetuksella. Tästä huolimatta laajan päivystyksen toimipaikat määritellään laissa. Säädöksen merkitystä koko palvelujärjestelmään, sen kustannuksiin sekä muiden sairaaloiden toimintaan ei voi arvioida ilman laajanpäivystyksen palveluiden määrittelyä. Tämä tulee olla tiedossa tämän lain säätämisen yhteydessä. Lakiesityksen samassa säädöksen 3 kohdassa määrätään, että muilla kuin yliopistosairaaloiden sijaintimaakunnilla ei ole päätösvaltaa edellä mainittujen laajan päivystyksen palvelujen osalta. Yliopistosairaaloiden sijaintimaakunnat saavat näin lähtökohtaisesti erityisaseman. Muut maakunnan joutuvat kuitenkin hankimaan edellä mainittuja palveluja ja maksamaan kulut osaltaan. Tästä syntyy oikeudellinen epäkohta. Maakuntien itsehallinnollisen aseman näkökulmasta laajaan päivystykseen liittyvien palveluiden järjestäminen tulisi sisällyttää lain 16 § mukaiseen maakuntien yhteistyösopimukseen. Säännöshierarkian ja toimivaltasuhteiden on oltava selkeitä.

19. 17. Kysymys vain kunnille: Voimaanpanolaissa on tarkoitus säätää siitä, mihin maakuntaan kunnat kuuluvat uudistuksen tullessa voimaan. Katsotaanko kunnassanne, että sen tulee kuulua voimaanpanolain 5 §:ssä esitettyyn maakuntaan?

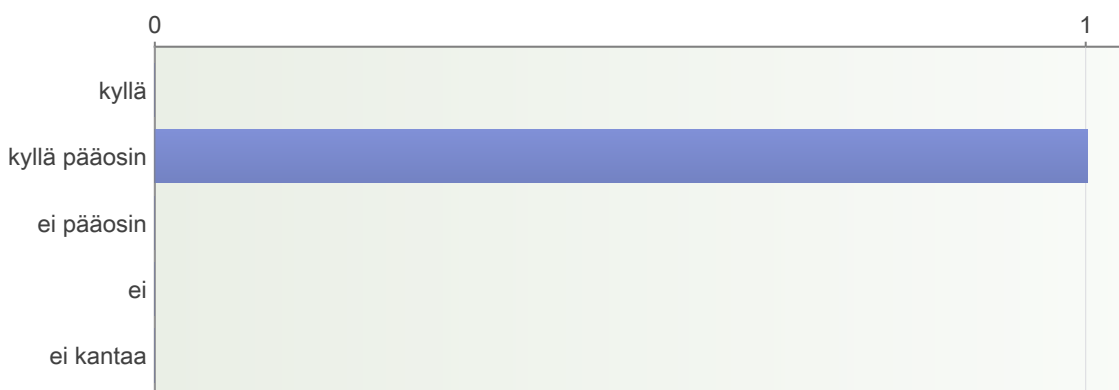
Ei vastauksia.

20. 18. Kysymys vain kunnille: Mikäli vastasitte edelliseen kysymykseen ei, mihin maakuntaan kunnan tulisi kuulua ja miksi? (Kunnan tulee toimittaa valtuuston päätösasiakirja sosiaali- ja terveystalvelministeriöön)

Ei vastauksia.

21. 19. Väli aikaishallinnosta sekä väli aikaisen valmistelutoimielimen tehtävistä ja toimivallasta säädetään voimaanpanolain 2 luvussa. Onko väli aikaishallinnosta säädetty riittävällä tavalla?

Vastaajien määrä: 1

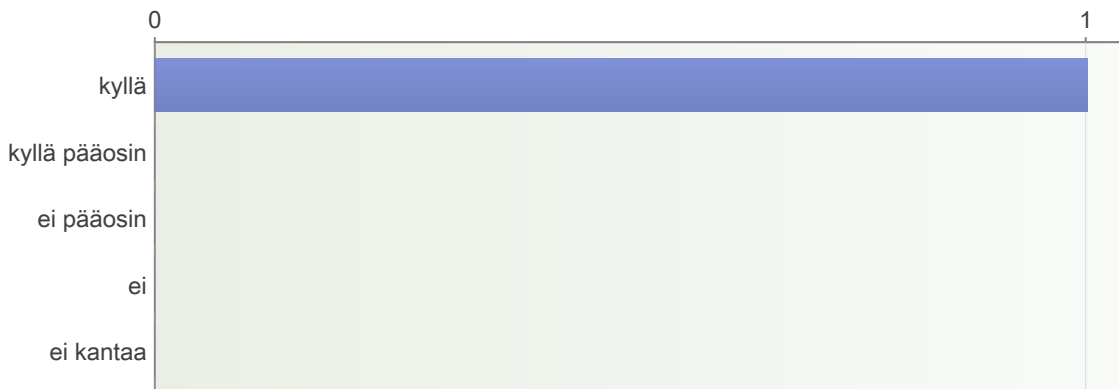

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Väliaikaisen toimielimen asemaa ja päätöksentekoa tulee selkeyttää ja toimintaan on varattava riittävä rahoitus. Selvitystyöstä aiheutuvat kustannukset on korvattava. Voimaanpanolakiehdotuksen mukaan maakunnan liitto asettaa väliaikaisen valmistelutoimielimen laissa mainittujen viranomaisten sopimusten mukaisesti. Valmistelutoimielimellä on laaja valmisteluvastuu maakunnalle siirtyvien tehtävien, siirtyvän omaisuuden ja henkilöstön, tietojärjestelmien, aloittavan maakunnan talouden sekä luottamus- ja viranhaltijaorganisaation valmistelussa. On täsmennettävä, missä määrin väliaikaisen toimielimen tehtäviin ja vastuusuhteisiin kuuluu poliittista harkintaa. Lainsäädäntöä tulisi täsmentää myös siltä osin, miten väliaikaishallinnon päätösten valmistelu ja täytäntöönpano käytännössä hoidetaan. Väliaikaisen toimielimen rahoitus on auki. Lähtökohtana näyttäisi olevan, että nykyinen työnantaja myöntää virkavapautta ja vapauttaa viranhaltijan maakunnan valmistelutehtäviin. Valmisteluun liittyvät kustannukset tulee korvata täysimääräisesti.

22. 20. Voimaanpanolain 14 §:n mukaan kunnallisia sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja tuottavissa organisaatioissa työskentelevä henkilöstö siirtyisi maakuntien palvelukseen liikkeenluovutuksen periaatteiden mukaisesti. Lisäksi henkilöstö, joka muualla kunnan hallinnossa tai tukipalveluissa tekee pääasiallisesti sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä, siirtyisi maakuntien palvelukseen. Onko henkilöstön siirtymisestä esitetty säädettäväksi henkilöstön aseman näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

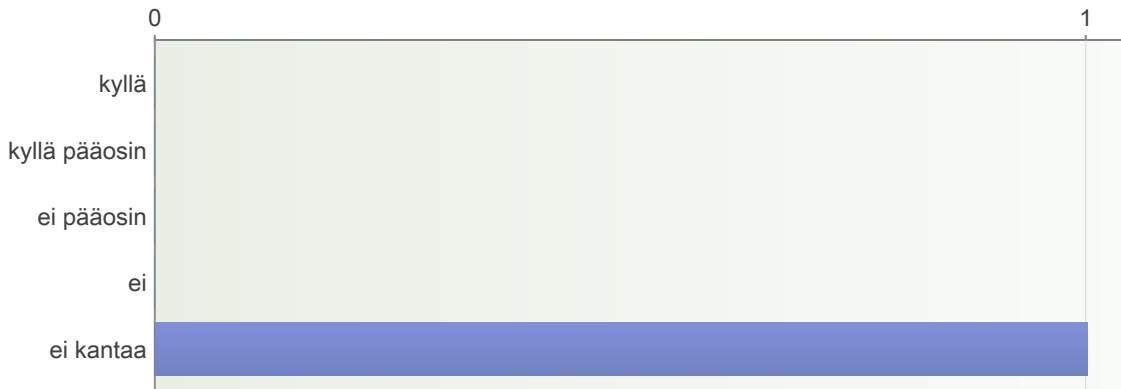

Avoimet vastaukset: kyllä

- Ehdotukseen ns. voimaanpanolaista on valmisteltu muun muassa liikkeen luovutukseen liittyvät säännökset. Henkilöstösiirto kunta- ja valtionsektorilta maakuntiin on tehtävä yhtenevin perustein. Valittu mekanismi, liikkeen luovutus, on kannatettava, koska järjestämis- ja tuottamisvastuu siirtyy ko. yksiköistä maakunnille ja yksiköt lakkaavat toimimasta.

23. 21. Voimaanpanolain 4 luvun mukaan lakisääteisten kuntayhtymien koko omaisuus sekä kuntien irtain omaisuus siirtyy maakunnille. Kuntien toimitilat ja kiinteistöt jäävät kuntien omistukseen. Onko omaisuusjärjestelyjä koskeva ratkaisu hyväksyttävä?

Vastaajien määrä: 1

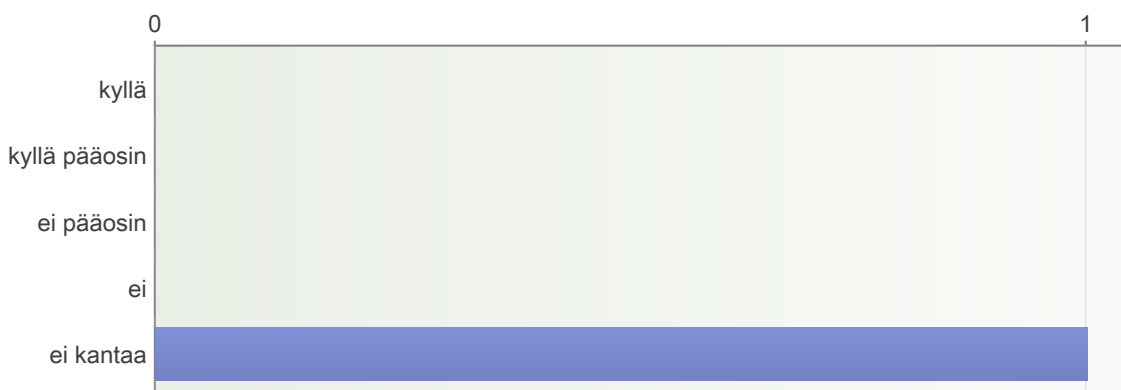
Avoimet vastaukset: ei kantaa

24. 22. Jos vastasitte edelliseen kysymykseen ei tai ei pääosin, millä tavoin omaisuusjärjestelyt pitäisi toteuttaa?

Ei vastauksia.

25. 23. Voimaanpanolain 41 §:ssa säädettäisiin kunnan tuloveroprosentista vuosina 2019 – 2021. Pidättekö veronmaksajien yhdenvertaisen aseman näkökulmasta perusteltuna, että kuntien veroprosentteja esitetään rajoitettavaksi kolmen vuoden määräajaksi?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

26. 24. Voimaanpanolain 42 §:n mukaan maakunnan on perustettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain tarkoittamat maakunnan palvelulaitoksen tytäryhtiöt, jotka tuottavat lailla erikseen säädetyn laajan valinnanvapauden piiriin kuuluvia palveluita siten, että yhtiöittäminen on toteutettu 31.12.2020. Onko esitetty siirtymäaika riittävä maakunnan yhtiömuotoisen tuotannon organisoimiseksi?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

- Uudistus on historiallisen laaja ja vaativa kokonaisuus. Suurin osa uudistuksen toimeenpanosta tapahtuu vasta vuoden 2019 jälkeen. Toimeenpanolle on varattava riittävät resurssit.

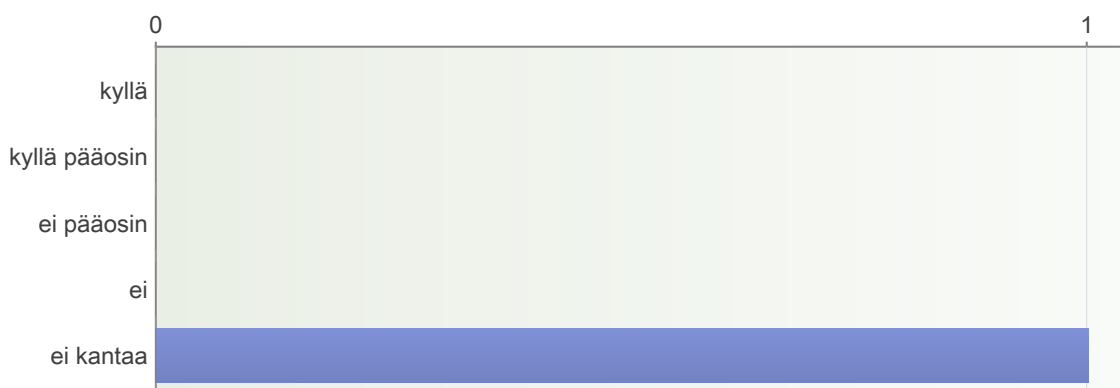
27. 25. Muut vapaamuotoiset huomiot voimaanpanolaista.

Vastaajien määrä: 1

- Ympäristöterveydenhuolto on määritelty lähtökohtaisesti siirtyviin tehtäviin, samoin kuin pelastustoimi. Ympäristöterveydenhuoltoa ei kuitenkaan ole mainittu voimaanpanolain tarkoituksessa (1 §), voimaantulossa (2 §), järjestämisvastuun siirtymisessä (3 §) eikä huomioitu väliaikaisessa valmistelutoimielimessä (6 §) ja valmisteluun osallistumisessa (8 §).

28. 26. Valtio rahoittaa perustettavien maakuntien toiminnan, eli vastuu sosiaali- ja terveyspalveluiden rahoittamisesta osoitetaan valtiolle. Onko ratkaisu uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

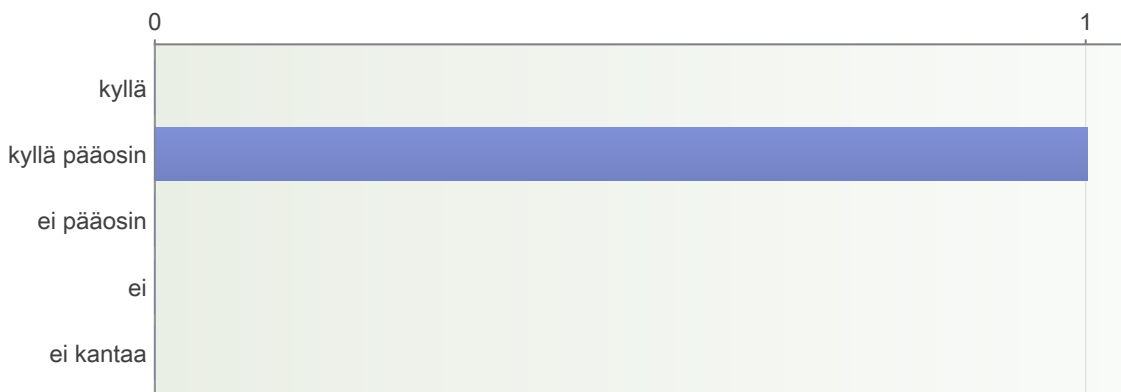
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

29. 27. Maakuntien tuloja ovat valtion rahoitus (3 §) sekä asiakas- ja käyttömaksutulot (4 §). Lisäksi maakunnat voivat ottaa lyhytaikaista lainaa (3 §). Valtion rahoituksen kasvua rajoitetaan vuosittaisessa tarkistuksessa julkisen talouden kantokyvyn turvaamiseksi (6 ja 29 §). Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Maakuntien rahoituslain mukaisilla rahoitusperusteilla tulee turvata jokaisen maakunnan rahoituksen riittävyys maakunnille lailla säädettyjen tehtävien ja velvoitteiden hoitamiseen (rahoitusperiaate). Ristiriidassa tämän periaatteen kanssa ovat maakuntalakiin sisältyvät maakuntien erittäin tiukat alijäämän kattamisvelvoitteet, maakuntien arviointimenettelyn kriteerit ja maakuntien rahoituslakiin sisältyvä maakuntien rahoituksen tason tarkistamiseen liittyvä rajoite rahoituksen enimmäiskasvusta (maakuntaindeksi + 0,5 – 1,0 %), jotka voivat uhata rahoitusperusteiden toteutusta.

30. 28. Ovatko maakuntien valtion rahoituksen määräytymisessä käytettävät palvelujen käyttöä kuvaavat tarvetekijät (luku 3, ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen kerroin) ja niiden painokertoimet perusteltuja?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Kriteerit sopivat yleiskatteellisen maakuntien rahoituksen jakamiseen niiden tehtävien osalta, jotka nyt lausuttavaan lakipakettiin sisältyvät. Tulee kuitenkin ottaa huomioon, että päätökset siitä, miten valinnanvapaus ja monikanavarahoituksen purkaminen toteutetaan, vaikuttavat merkittävästi lopullisen rahoitusmallin rakenteeseen. Esimerkiksi sairausvakuutuskorvaukset (n. 1,9 milj. euroa) eivät välttämättä jakaudu maakuntien välillä nyt esitettyjen kriteerien mukaisesti. Ottaen huomioon hyte-kriteerien vähäisen merkityksen rahoituksen kokonaismäärään nähden määräytymisperusteet ovat liian monimutkaiset ja tulkinnanvaraiset. Hyte-kertoimen painoarvoa maakuntien kokonaisrahoitukseen ei ole syytä lisätä.

31. 29. Sosiaali- ja terveydenhuollon rahoituksessa siirytään asteittain menoperusteisesta rahoituksesta tarveperusteiseen rahoitukseen. Onko maakuntien rahoitukselle vuosille 2019–2023 esitetty siirtymäaika (27 – 28 §) riittävä?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

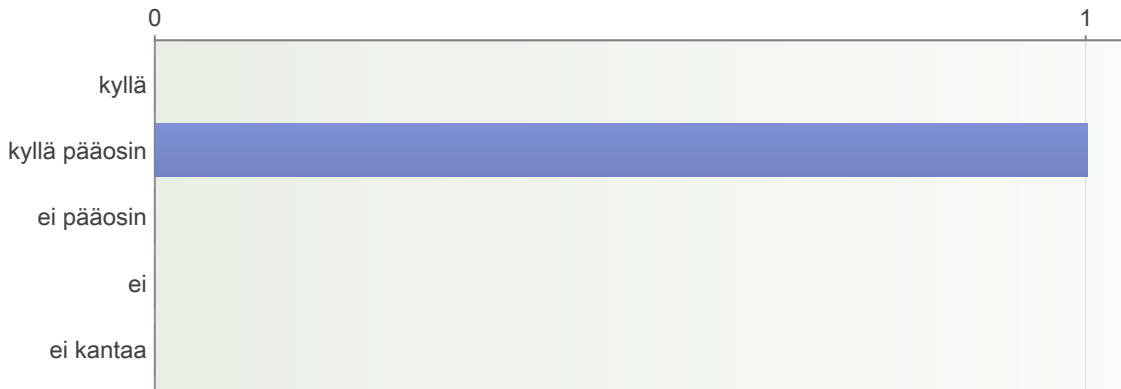
- Siirtymäaika on riittävän pitkä ja riittävästi porrastettu.

32. 30. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntien rahoituslaista.

Ei vastauksia.

33. 31. Pidätekö esitettyjä tapoja maakuntajaon muuttamiseksi tarkoituksenmukaisena? (erityisesti maakuntajakolain 2 ja 10 §)

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

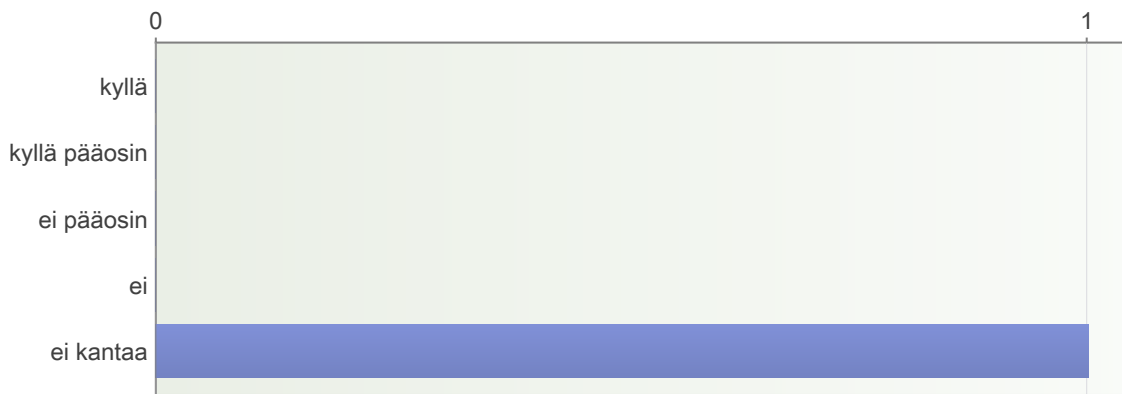
- Maakuntajaon muuttamisen edellytykset ja prosessi vastaavat pääosin kuntarakennelain mukaista menettelyä muutettaessa kuntajakoa. Maakuntien arviointimenettelyyn perustuva maakuntajaon muuttaminen vastoin maakuntien tahtoa ei ole kannatettava. Erityisen vaikeassa taloudellisessa asemassa olevien kuntien arviointimenettelyä vastaava menettely sopii huonosti maakuntiin, joilla jo lähtökohtaisesti tulisi olla taloudelliset edellytykset selvittää tehtävistään. Lisäksi arviointimenettelyn käynnistymisen edellytyksenä olevat kriteerit ovat maakuntalaissa maakuntien näkökulmasta liian tiukat. Maakunnat voivat niiden perusteella liian helposti ajautua arviointimenettelyyn ja sitä kautta pakkoliitoksiin.

34. 32. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntajakolaista.

Ei vastauksia.

35. 33. Ovatko valtionosuusjärjestelmään esitetyt, sote-uudistuksesta aiheutuvien merkittävien kuntakohtaisten muutosten lieventämiseksi esitetyt tasausjärjestelyt ja muut muutokset hyväksyttäviä ja riittäviä (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 24 §, 27§ 27 b§ ja 55§)?

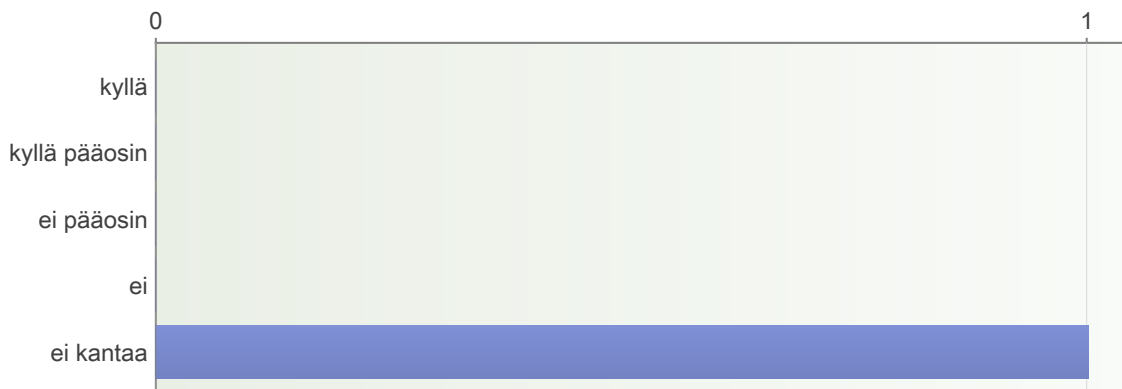
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

36. 34. Ovatko valtionosuuskriteerit (ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen -kriteeri) sekä niiden painotukset perusteltuja (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta, luku 2 sekä luonnos valtioneuvoston asetukseksi kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 3 §)?

Vastaajien määrä: 1

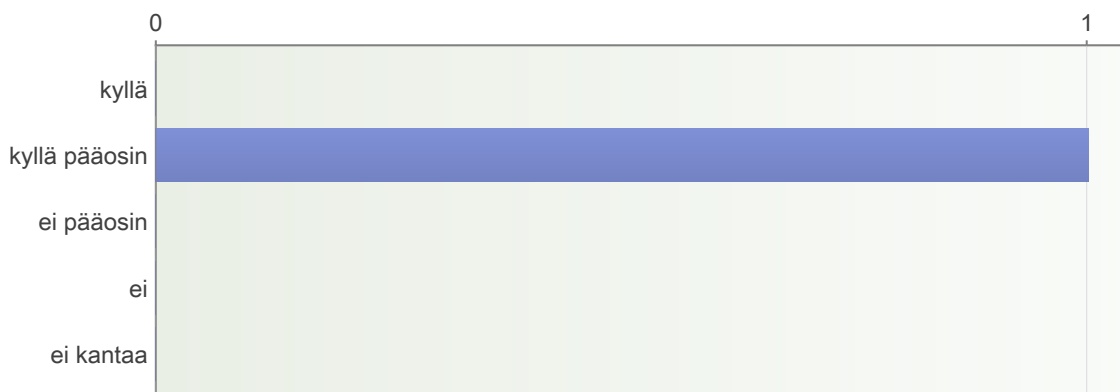
Avoimet vastaukset: ei kantaa

37. 35. Vapaamuotoiset huomiot hallituksen esityksen valtionosuuskokonaisuudesta.

Ei vastauksia.

38. 36. Pidätekö maakuntien rahoituksen keräämiseksi esitettyjä valtion verojärjestelmän muutoksia hyväksyttävänä?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Kansanvälisten vertailujen mukaan paikallis- ja aluehallinnolla on yleensä vähintäänkin osittain omaan verotusoikeuteen perustuva verorahoitus. Täyden valtionrahoituksen mallit ovat harvinaisia ja niitä on lähinnä maissa, joissa kuntien ja alueiden tehtävät ovat vähäisiä. Taloustieteellisen tutkimuksen ja eri maiden kokemusten perusteella voidaan pitää suotavana, että alueiden menot katettaisiin ainakin osittain alueen omilla tuloilla. Verotusoikeus lisäisi päätöksenteon vastuunkantoa ja läpinäkyvyyttä. Esityksessä on lähdetty siitä rajauksesta, että rahoitus maakuntien toimintaan kerätään kokonaisuudessaan valtion verotuksen kautta. Lähtökohta on ongelmallinen maakuntien itsehallinnon sekä järjestelmän kannustimien kautta. Kannustimilla on merkittävä rooli toiminnan tehostamisessa, jota uudistuksella tavoitellaan. Jos valtio ulosmittaa kunkin alueen aikaansaaman tehokkuushyödyn pois alueelta itseltään, alueella ei ole kannustimia tehostaa toimintaansa. Verotusoikeuden kanssa alueen tehokkuuden kasvaminen hyödyttää alueen asukkaita enemmän, koska alueen päättäjät ovat vastuussa oman alueensa asukkaille ja oman alueen verotus pyritään pitämään mahdollisimman alhaisena. Siltä osin, kun rahoitus pystytään keräämään valtion verotuksen kautta, valtionveron veroperusteisiin esitettyjä muutoksia voidaan pitää perusteltuina.

39. 37. Vapaamuotoiset huomiot verolaeista.

Ei vastauksia.

40. 38. Kunnallista henkilöstöä koskevan lainsäädännön soveltamisalaa ehdotetaan muutettavaksi koskemaan myös maakuntien henkilöstöä. Maakuntien työnantajaedunvalvontaa hoitaisi uudella lailla säädettävä Kunta- ja maakuntatyönantajat KT. Onko henkilöstön asemasta ja työnantajaedunvalvonnasta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

- Lakiesityksen mukaan perustettavien maakuntien henkilöstöön ehdotetaan sovellettavaksi kuntasektorin työ- ja virkasuhdelainsäädäntöä, joka muuttuu koskemaan myös maakuntia. Muun muassa yhteistoiminnan ja viranhaltijan palvelussuhteen ehtojen osalta säätelyn taso pysyy siis samana. Hallituksen 5.4.2016 linjauksen mukaan KT Kuntatyönantajat on jatkossa kuntien ja kuntayhtymien lisäksi myös maakuntatyönantajien edunvalvoja. Lisäksi kunta- ja maakuntakonsernin osakeyhtiöt voivat valita työnantajajärjestökseen Kunta- ja maakuntatyönantajat KT:n.

41. 39. Onko eläkkeiden rahoittamisesta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

- Maakuntien ja maakuntien palvelulaitoksen eläkevakuuttajaksi ehdotetaan Kuntien eläkevakuutusta Kevaa. Konsernin yritykset voivat vakuuttaa Kevassa.

42. 40. Vapaamuotoiset huomiot henkilöstön asemasta ja/tai työnantajaedunvalvonnasta sekä eläkkeistä.

Ei vastauksia.

43. 41. Miten arvioitte uudistuksen vaikuttavan oman taustaorganisaationne asemaan?

Vastaajien määrä: 1

- Toiminta maakuntaliitossa päättyy.

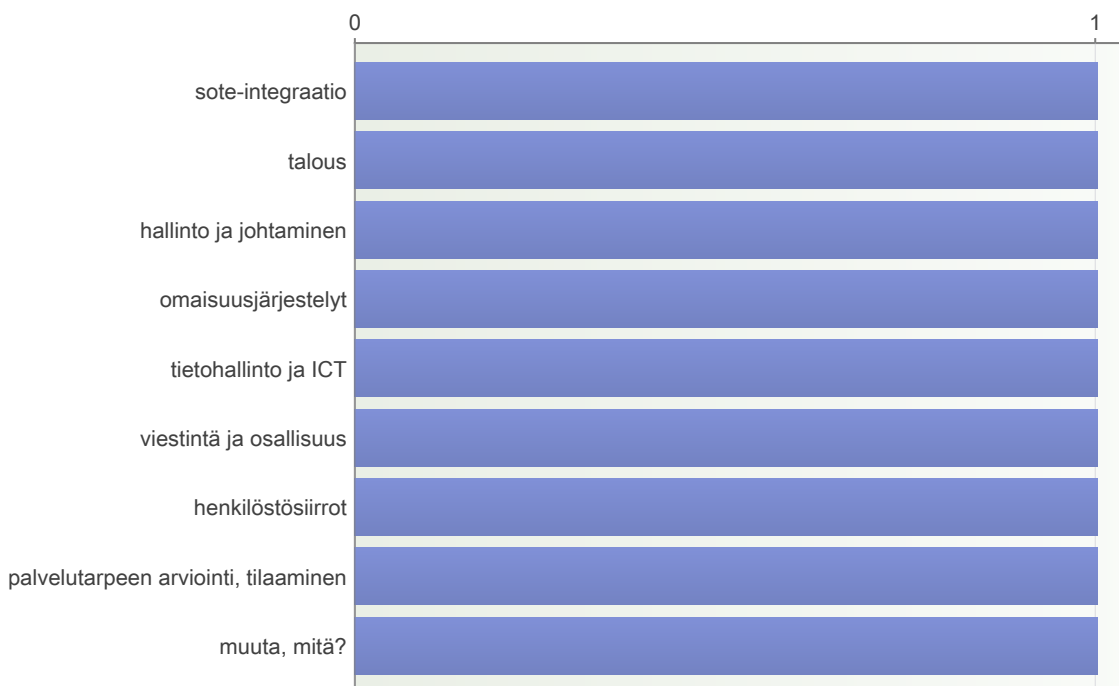
44. 42. Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä uudistuksen voimaan tultua?

Vastaajien määrä: 1

- Maakuntien edellytykset selvitä laissa määrättyistä tehtävistä ja velvoitteista ovat keskipitkällä aikavälillä heikot, mikäli saadaan liian vähän valtion rahoitusta uudistuksen valmisteluun ja laissa määriteltyjen tehtävien hoitamiseen, rajoitetaan toimintavapauksia palveluiden tuottamisessa, asetetaan maakunnille liian tiukat alijäämän kattamisvelvoitteet ja maakuntien arviointimenettelyn kriteerit sekä on tiukka ja byrokraattinen valtionohjaus. Maakuntien tehtäviin osoitettavat resurssit tulee mitoittaa siten, että maakunnilla on mahdollisuus toimia maakuntauudistuksen hengen mukaisesti ja järjestää tehtävien hoito pääsääntöisesti 18 maakunnassa.

45. 43. Mihin aiheeseen/aiheisiin liittyvää valtakunnallista tukea katsotte tarvitsevanne sote- ja maakuntauudistusten alueelliseen toteutukseen (voitte valita usemman vaihtoehdon)?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: muuta, mitä?

- Uudistuksen muutostuen tulee olla laaja-alaista ja vaikuttavaa.

46. 44. Muut vapaamuotoiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta.

Ei vastauksia.

47. 45. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset.

Ei vastauksia.